

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. november 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0070
Dok.: 1288704

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9):

”Vil ministeren redegøre for, hvilke forhold i de hidtidige 10-15 årlige sager, der har ført til, at der nu efter regeringens vurdering er behov for tidsubegrænsede forbud til personer, der er dømt for seksualforbrydelser?”

Svar:

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, har en række konkrete sager med dømte seksualforbrydere, der efter udstået straf har begået nye overgreb, vist, at der generelt er behov for at styrke indsatsen på området.

En del af den styrkede indsats består i, at et forbud fremover som udgangspunkt skal gives indtil videre, dvs. uden tidsbegrænsning.

Domstolene skal dog fortsat efter en konkret vurdering af karakteren af det begåede forhold og sagens øvrige omstændigheder, herunder den dømtes personlige forhold, kunne beslutte at tidsbegrænse forbuddet i 1-5 år. Det vil navnlig være relevant, når der er tale om mindre alvorlige lovovertrædelser, der ikke er begået mod børn, tiltalte ikke tidligere er dømt for lignende kriminalitet, og tiltaltes personlige forhold taler for, at forbuddet tidsbegrænses.

Det er vigtigt at understrege, at et tidsubegrænset forbud ikke indebærer, at forbuddet aldrig ophører. Det indebærer derimod, at forbuddet først ophører, når en domstol har vurderet, at der ikke længere er grund til at opretholde forbuddet, herunder at der ikke længere er fare for, at den dømte seksualforbryder vil begå ny lignende kriminalitet.

Jeg finder det hensigtsmæssigt, at det fremover er udgangspunktet, at domstolene vurderer, om der ikke længere er grund til at opretholde forbuddet, fremfor at forbuddet som udgangspunkt ophører efter en nærmere fastsat periode.